

سخن سردبیر

فقط به نویسندگان نوقلم!

که در تهیه و تدوین آنها انگیزه‌های متفاوت داشته‌اند. برخی به سبب آیین نامه‌های موجود که در وزارت‌خانه‌ها تصویب شده و ارتقاء یا استخدام یا رتبه گرفتن یا وارد مرحله‌ی بعدی تحصیل شدن را مستلزم ارائه مقالات چاپ شده در مجلات معتبر دانسته‌اند، نوشته شده و به امید چاپ به سوی فصلنامه‌ها و مجلات گوناگون فرستاده می‌شوند. گاه در این مقالات نه از نظر تئوریک، نه ساختار، نه روش و نه یافته‌های تحقیق، نوآوری و حرف تازه‌ای مشهود نیست. کاملاً مشخص می‌شود که نویسنده از سر اضطرار و نه از جوش و خروش درون در نشر تفکرات و یافته‌های علمی مقاله را جمع و جور کرده و برای نشر ارسال نموده است. مسلماً هیئت محترم تحریریه و داوران اغلب مجلات و فصلنامه‌های علمی این گونه مقالات را تشخیص داده و سعی در ارائه راه‌هایی برای اصلاح مقاله بوسیله نویسنده یا نویسندگان نموده و در صورتی که مقاله را غیرقابل چاپ تشخیص دهند، آن را از دور تولید و ارائه به جامعه علمی کشور حذف می‌نمایند.

توصیه این جانب و هیئت محترم تحریریه و داوران مقالات برای نویسندگان نوقلم آن است که اولاً از ارسال مقالاتی که حتی خود آنان را راضی نمی‌کند به این مجله و سایر مجلات خودداری کنند. ثانیاً با افزایش مطالعات و آگاهی و تسلط بر روش‌های تحقیق و تدبر در مقالات چاپ شده سعی کنند، مهارت‌های جغرافیایی مقاله‌نویسی را در خود تقویت نمایند و تحت تأثیر جو روز و آیین‌نامه‌ها دست به مقاله‌سازی نزنند و اعتبار خود را به خطر نیندازند تا اگر در آینده مقاله ارزشمندی هم نوشته و ارسال کردند، به چشم نویسنده مقاله‌ساز قبلی به آنان ننگرد و این باعث نشود که مقاله‌های منسجم و دارای نوآوری آنان نیز از چرخه نشر خارج گردد.
ان‌شاء...

سیاوش شایان

نگاهی آماری به مقالات بررسی شده توسط هیئت محترم تحریریه و داوران مقالات رشد آموزش جغرافیا نشانگر آن است که متأسفانه تعداد مقالات ناقص و رد شده که ما آنها را «مقالاتی که در اولویت چاپ نمی‌باشند» می‌نامیم، طی یک دو سال اخیر روند روزافزون گرفته است. چنان که در سرمقاله‌های قبلی و سخن‌های سردبیر قبلاً به اطلاع نویسندگان محترم مقالات رسیده است، هیئت محترم تحریریه فصلنامه رشد جغرافیا با نگاهی مثبت به مقالات وارده می‌نگرد و همواره درصدد تشویق نویسندگان مقالات از طریق ارائه راهکارهایی برای اصلاح و چاپ مقاله‌های وارده به دفتر مجله است، با این وجود این امر باعث نمی‌شود که مقالات فاقد کیفیت، فاقد نوآوری و دارای ساختار نامنسجم در مجله به چاپ برسد زیرا اولاً چاپ این گونه مقالات باعث می‌شود که در آینده، خود نویسندگان مقالات نسبتاً سست و چاپ شده، تأسف بخورند که چرا مقالاتی نوشته و به دست چاپ سپرده‌اند که بعدها مورد تأیید خود آنها هم نیست. ثانیاً مقاله‌هایی که چاپ می‌شوند از اختیار نویسنده خارج شده و مورد استفاده علاقه‌مندان و تعمق‌کنندگان قرار می‌گیرند و یا قرائت شده و یا به عنوان منبعی برای تألیف مقالات بعدی مورد استناد قرار می‌گیرند و به عبارتی به دنیای علم وارد می‌شوند و دیگر دخل و تصرف و اصلاح در آنها از سوی نویسندگان امکان‌پذیر نیست. این امر موجب تأسف دنیای علم جغرافیا و خود نویسندگان ارجمند خواهد شد.

ثالثاً آن که فضای مجله رشد آموزش جغرافیا جایگاهی برای نشر مقالات سست و بی‌مایه نیست و بهتر است این فضا به مقالاتی و گزارشها و میزگردها و مصاحبه‌هایی اختصاص یابد که مدت‌ها اعتبار و روایی آنها پای برجا باشد و دست روزگار کمتر به مبانی و اصول و ساختار و محتوای آنها خدشه وارد سازد.

بخش عمده‌ای از مقالاتی از این دست از سوی نویسندگانی نوقلم یا تازه‌کار اما علاقه‌مند به نشر علم نوشته و برای دفتر مجله ارسال می‌گردد